

НА КРИЛАХ ШКІЛЬНОГО ВАЛЬСУ

Минуле не вернуть, не виправить минуле,
Вчорашнє, ніби сон, що випурхнув з очей,
Як луки навесні ховаються під мулом,
Так криється воно тижнями днів, ночей.

Школа поволі й невідворотно відпливає в минуле. І чим тривалішою буде відстань, тим чарівнішими і милішими серцю здаватимуться її обриси. Перша літера, схована у магії слова, і перша цифра, пробуджена у нескінченному ряді арифметичних знаків, і перше кохання, і перша невдача – все це створило із нас найдовершенішу суть самої природи, ім'я їй Людина.

З лютого традиційно зустрічаються випускники. У цей вечір згадуєш усіх: однокласників, вчителів, тих, із ким пов'язане шкільне життя. Хочеться низько вклонитися тим, хто виростив нас сильними і мужніми людьми, підтримував найкращі поривання та якості, допоміг зберегти собор власної душі. У такий святковий день в першу чергу згадуємо класних керівників Василя Михайловича Шклярука і Валентину Вікторівну Шендеру, котрі день за днем, рік за роком своїми знаннями та вміннями будували світлий храм кожної особистості.

По-справжньому материнська любов заступника директора з навчально-виховної роботи, вчителя біології та трудового навчання Валентини Анастасіївни Прядунець супроводжувала нас усі шкільні роки. Неможливо забути і сіячів теорем Фалеса, законів Ньютона та мегабайтів – Ольгу Степанівну Макарчук, Тетяну Іванівну Воробчук та Марію Семенівну Мальчевську. Нехай їхня педагогічна нива колоситься рясним урожаєм людської вдячності.

У найпотемніші закутки дитячого серця завжди заглядав і вчитель географії Петро Афанасійович Солоневський, на уроках якого ми бували і в джунглях Амазонки, і в засніжених просторах Антарктиди.

Професія вчителя вимагає виняткового вміння – відчувати кожного учня своєю кровиночкою. Ці слова про вчительку української мови Ніну Іванівну Хитрош. Вона засіває у дитячих душах Добре, Вічне і Святе; запалила й у наших серцях вічний вогонь науки.

Жили ми і у скіфські часи, і у Київській Русі побували, і з Данилом Галицьким битви вигравали. І все це завдяки вчителям історії Василю Михайловичу Шкляруку і директору школи Юрію Петровичу Гережуну.

Хотілося б згадати й вчителів англійської мови Наталію Миколаївну Левчук і Дарію Борисівну Лічаченко. Це ж яке терпіння треба мати, щоб нас англійської грамоти навчати.

Човниковий біг, стрибки, підтягування і разом з тим Л. Толстой і Дж. Байрон – все це невід'ємні риси молодого, але уже обізнаного вчителя фізкультури та зарубіжної літератури Ігоря Михайловича Бочкая, котрий з перших днів завоював довіру і любов усіх учнів.

Урізноманітнював наше й без того бурхливе життя і вчитель музики Петро Володимирович Макарчук – людина не лише з великим талантом і чудовим почуттям гумору.

Наш випуск пам'ятатиме і вчительку трудового навчання Галину Михайлівну Пасічник, котра навчила і хрестиком вишивати, і вареники ліпити.

Приємні спогади лишилися і про техпрацівниць, кухарів, завгоспа, бібліотекаря. Всі вони стали для нас рідними людьми.

Випуск 2004 року (на фото) з почуттям вдячності згадує рідну школу і своїх духовних наставників, адже у кожному прожитому дні було щось неповторне, незабутнє, таке, що залишає у душі свій відбиток. Бажаємо вам зберегти тверду віру в світлу зорю України, що довірила вам свій найдорожчий скарб – дітей, своє майбутнє.

**Наталія КУХАРУК,
випускниця 2004 року Новоукраїнської ЗШ.**